

KUVVEDEN FİİLE

Emircan ARSLAN

Kuvveden Fiile

Esenlikler değerli, pek kıymetli okuyucular; sizlere Pınarbaşı / Kayseri projesinin bende bıraktığı etkiyi tarif etmeye gayret edeceğim.

Üsküdar'da, otobüs içerisinde ilerlerken, güneşin batışıyla birlikte, insanların parlak suratlarına şahit oluyorum, oradan Harem'e geçiyorum ve bilet alacağım yazıhaneye giriyorum.

- Merhabalar abi, kolay gelsin, Kayseri'ye bilet alabilir miyim, Pınarbaşı?

Otogarda indiriyorsunuz değil mi?

- Sağ olasın, orada otogar yok, kardeşim. İlçenin tam ortasından geçiyoruz zaten.

Oradan ilerliyoruz Kahramanmaraş'a.

- Bildiğim bir yer değil abi, ilk defa gidiyorum ayrıca yanlışlık olmasın lütfen Kayseri/Pınarbaşı (Bilet araştırırken Kastamonu'nun da Pınarbaşı ilçesi olduğunu öğrendiğimden kaygı taşıdım ve o yüzden sormuştum).

- Aaa, kardeşim bilmez miyiz? Anadolu'nun yemyeşil, güzide ilçesidir.

Yol gösteren abi sağ olsun içime su serpti, endişem artık yok ayrıca bana güzel bir Pınarbaşı tahayyül ettirdi, sadece bununla kalmak istedim ve bitmesini dilemeyeceğim bu kitabın bir sonraki sayfasını çevirmedim, inşallah sabahın ışığında aydınlığa ve yıldızlara kavuşacağız.

- Kaçta ineriz abi acaba?

- 7:30 gibi kardeşim.

- Eyvallah, sağlıklı kalın diyorum ve artık arşınlamaya devam ediyorum...

Otobüsten ağır ağır indim ve sokaklarında kaybolmayacağımı düşündüğüm ilçenin içine kendimi atıverdim. Caddelerde sabahın verdiği ferahlık ve sakinlik hissinde, hafif rüzgârlı bir günde, başında bereli bir ağabey caddeleri süpürüyor ve birçok so-kağında açılmış fırınlar görüyorum ve içlerinden birine giriyorum: vatanımın insan-larıyla endamlarımız karşılaşıyor, Anadolu'nun sesi duyuluyor. Velhasıl bu kısmı uzatmayayım, heyecanlıyım, artık okula geçme vakti...

Anadolu'da topraklar her zaman ve koşulda işlenir:
tohumlar nasırlı ellerden gök kubbeye serpilir ve toprağın özüne düşer,
burada bir diriliş başlar:
çocuklar birer birer okula geliyor tabii
bende de biraz heyecan var ehemmiyeti yüksek bir kavuşmanın verdiği bir kıpırtı.

Çivilerin o kopmaz birlikteliği, çocuklarla kurulan bağın ilk ve en güzel tezahürü oldu, onlar çivileri ayırmaya çalışırken, pürdikkat onların çabasına şahit oluyorum. Güneş gitgide çoğalıyor, havanın durumu da biraz arafta; rüzgâr, hafif kar yağışı... Dışarıdan biraz daha okula yaklaşıyoruz, artık daha yakınız...

Anadolu'da toprağa atılan her bir umut bir kuvve olarak yer eder karada,
esasinda her şey onu toprağa atmakla bitmez;
onu işlerken, tohumu derin bir kazma darbesiyle derinleştirmek, içselleştirmek,
buluşturmak icap eder,
tohum filizlenecek, doğrulacak, güneşe selam verecek:
pek muteber hocamızın sunumuna değinmek istiyorum
ama bu başlı başına bir fikriyat ve mücadele,
hülasasında bizler orada kendimizi buluyoruz;
zorluklar karşısında bize yol gösteren çeldiricilerle nasıl başa çıkacağımızı gösteren,
bir çobanın içindeki kuvveyi fiile çevirmesi...

Çocuklarımız, ulusumuzun istikbalini aydınlatan ışık,

her defasında bizlerin gözünde ve kalbinde yer ediyor.

Anadolu'da bahar gelir;
emekler gün yüzüne çoktan çıkmıştır,
yağmurlar, rüzgârlar, zemheriler gören toprak artık hasat verecek ve
yorulmuş insanımızın yüzünde bir tebessüm oluşturacaktır:

tabii bunlarla birlikte tekrar doğrulan otçuklar temizlenir ve
umudun iradesi artırılır; o artık çok daha kudretlidir:

edebiyat üzerine bir etkinlik yapmak üzere birlikte bir sınıfa geçiyoruz:
onları görmenin mutluluğunu şu an tarif etmeyeceğim, hissetmekle yetiniyorum.
Sınıf düzeninde herkes ön sırada hilal şeklinde oturmuş, karşılıklıyız:

tanışıyoruz, tanışmıştık. Artık sınıfta bir edebiyat samimiyeti ve ağırlığı var, konuşmalar başlıyor artık herkesin fikirleriyle hayalleriyle mücadeleleriyle birlikte müşterek bir istikbalin kuvvetli ışığına şahit oluyoruz, dil ve kültürümüzün öneminden bahsederken hemen pencereğimizden baktığımızda Şirvan Dağı'nı görüyoruz ve karşımızda tarihimiz; onu bugünlere getiren edebiyat elzem bir tema haline geliyor artık.

Karlar hiç ayrılmayacak gibi başımızın üstünde duruyor:

bir ses bize şunları fısıldıyor:

atalarımız bu topraklardan zararlı taarruzlar karşısında bu toprakları bize yar etmiş, ala boyanmış ama muhafaza etmişler. İşte o yüzdendir ki o dağlar, tepeler, şu akan nehir, şu mavinin içinde heybetli dalgalarla savrulan bayrak bir maddeden ötedir bizler için.

Onu korumak ve geliştirmek iktiza eder. Kompozisyon yazarlar, şiir yazarlar ve doğaçlama bir eser çıkartan kardeşlerimle dilimizde yaşanan değişimleri fark etmek, dilimize sokulan bu yabancı kelimelerin zararlarından konuşuyoruz.

Cümlelerimizin arasına giriveren bu elin farkındayız; dilimizin arı halini koruyacağımıza dair söz veriyoruz. Bunun için çok çalışacağız, pes etmeyeceğiz dilimizin pak yapısıyla bizler mektuplaşacağız ve neden mektuplaşacağız artık buna da müşterek şekilde karar verdik. Her bir kardeşimin isimleri dilimin ucunda, yüzleri hafızamda: bizim çocukların mektuplarını beklemekte tarifsiz bir canlılık.

Anadolu'da hasat zamanı gelir vakit çalışma vaktidir,
tan yeri ağarmadan güne başlar insanımız.
Afiyetle yenen aştan sonra bir devinim başlar,
zaten vücut dinleneceği vakte kuruludur.

İnsanımız artık toprakla iletişim halindedir, hisseder, terler, oturur, dinlenir: ders aralarında Pınarbaşı'nda artık koridorlardayız ölçüyoruz, düşünüyoruz, konuşuyoruz ve sorguluyoruz.

Matematik etkinliği için yola düşünüyoruz: bazılarınca kanıksanmış korku-sevmeme durumunun aksine yıldızlarla birlikte sayılara yaklaşıyoruz, evvel zamanda Mısırlı çiftçilerin sorunlarına değiniyoruz, her biri harıl harıl bir çözüm yolunu düşünüyor. Sayıların keşfine, hesabın önemine, ilmin gerekliliğine vakıf oluyoruz ve ispatlıyoruz.

Anadolu'da dirilen tohum, filizlenir,
kuvvetlenir ve artık meyve vermeye başlar ama tabii doğa gereği problemler yine zuhur eder,
asıl mesele toprağımıza evvelinden attığımız kuvvesi a'lâ olan tohumun fiilini görebilmektir. Onu zararlı etkenlerden muhafaza ederek, tarihinin,

dilinin, kültürünün eşliğinde, ilimle yoğurarak istikbale taşımaktır zira topraklarımızı, suyumuz, havamız bizlere bu ağacı hediye eder: bizlere yol gösterecek, serinletecek.

Yıldızlar artık okulun bahçesinde, çocuklarla oyun oynarken herkesin gözünde gördüğüm şey şuydu: kimse vakte tamah edemiyordu.

Yere düşen kardeşlerimiz, atlayan, zıplayanlar, koşan-kovalayanlar, bir bütün olarak düşündüğümde "ah be" diyorum, tekrar orada olmak istiyorum:

- Bizim Őu köŐede bir dönerci dükkânı var buyurasın sana yemek ikram edelim.
- Sen eline bir ekmeğ aliver, dükkânımıza buyur ekmeğin içini açiver aŐımızı bölüŐelim.

Bana her defasında birçok duyguyu tattıran tüm yıldızlara olan teŐekkürlerimi buradan iletmek istiyorum, o sıcak dükkânlara gitmiŐ kadar oldum, ilelebet kardeŐliđimiz süreceğ.

Kıymetlerinin ölçüsünü maalesef Matematik dersinde hesaplayamadım...

Emircan ARSLAN
Yıldız Teknik Üniversitesi – Enerji Teknolojileri YL